

Dosarul nr. 3ra-1370/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: D. Băbălău)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Muruianu, A. Malfi, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Centru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vamgrup Broker” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Centru și menținută hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 12 octombrie 2017, SRL „Vamgrup Broker” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 17 august 2017, a recepționat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1381/17 din 14 august 2017 și decizia de aplicare a sancțiunii conform art. 232 lit. b¹) din Codul vamal sub formă de amendă în valoare de 60 % din obiectul contravenției - 302,68 de lei , ce constituie 181,61 de lei.

SRL „Vamgrup Broker” a invocat că la data de 27 ianuarie 2017 a depus în calitate de broker vamal, în numele agentului economic SRL „Vicprim-Plus”, declarația vamală nr. 208011431 cu privire la importul mărfii din Turcia. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 1381/17 din 14 august 2017, în rezultatul controlului documentar fizic s-a constatat că art. 1 se divizează în art. 1 și art. 2, fapt care atestă depunerea declarației vamale cu date eronate despre tipul mărfurilor, excedentul plăților vamale conform actului de inspecție constituind suma de 302,68 de lei, prin ce societatea ar fi comis contravenția vamală prevăzută de art. 231 pct. 6 din Codul vamal - depunerea declarației vamale sau a documentelor însoțitoare ce conțin date eronate despre regimul vamal, valoarea facturată, valoarea în vamă, tipul, codul, cantitatea sau originea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import, pentru care este prevăzută sancțiunea conform lit. b¹) a art. 232 din Codul vamal.

Reclamanta a susținut că la 25 august 2017 a contestat la Serviciul Vamal decizia din 14 august 2017 de aplicare a sancțiunii, iar la 29 septembrie 2017 a primit răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-12225 din 21 septembrie 2017, prin care contestația a fost respinsă.

SRL „Vamgrup Broker” consideră că atât procesul-verbal nr. 1381/17, cât și decizia de sancționare, emise la 14 august 2017 de către Biroul Vamal Centru, sunt ilegale și pasibile de a fi anulate conform prevederilor art. 276 lit. a) și b) din Codul vamal, din motivul cercetării unilaterale și incompletă a cazului și necorespunderea concluziilor, expuse în decizie, circumstanțelor cazului. Astfel, este eronată concluzia inspectorului Biroului Vamal Centru precum că art. 1 se divizează în art. 1 și art. 2, deoarece nu corespunde circumstanțelor de fapt, declarația vamală fiind depusă în repetate ori (trei la număr) și redactată în modul cerut de colaboratorul vamal. Prin urmare, mărfurile de același tip – cuverturi de pat și modele de cuverturi în număr de 40 de bucăți, sunt trecute atât în art. 1, cât și art. 2 din declarație sub un cod similar – 63041990.

Reclamanta a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 1381/17 și decizia de aplicare a sancțiunii, emise de Biroul Vamal Centru la 14 august 2017.

Prin hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea a fost admisă, s-a declarat nul procesul-verbal nr. 1381/17 din 14 august 2017 întocmit în privința SRL „Vamgrup Broker” în temeiul art. 231 pct. 6 din Codul vamal și s-a anulat decizia de aplicare a sancțiunii de răspundere materială din 14 august 2017 conform art. 232 lit. b¹) din Codul vamal în mărime de 60 % din obiectul contravenției.

Prin decizia din 26 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Centru și menținută hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că, reieșind din declarațiile vamale nr. 2080 I1431 din 27 ianuarie 2017, SRL „Vicprim Plus” a importat marfa – cuverturi de par din materiale textile, sintetice, netricotate, necroșetate model C-1 1800x2000 – 16 000 de bucăți și 40 de bucăți mostre de cuverturi de pat de model diferit. Prin urmare, instanțele de judecată au conchis că SRL „Vamgrup Broker” neîntemeiat i-au fost atribuite încălcările prevăzute la art. 231 pct. 6 din Codul vamal, întrucât marfa supusă declarării a fost stabilită drept art. 1 – cuverturi de pat de model C-1 1800x2000 – 16 000 de bucăți, iar poziția a 2-a viza mostrele, care nu pot primi statut de mărfuri puse în libera circulație, reprezentând doar exemplare luate dintr-o serie de obiecte identice sau cantitate mică dintr-o marfă, după care se pot aprecia anumite însușiri ale acestora, pe care agentul economic nu este obligat să le supună regimului de vămuire.

La data de 20 august 2018, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Biroul Vamal Centru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 26 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, precum și au aplicat o lege care nu trebuia aplicată, pronunțând în consecință hotărâri neîntemeiate și ilegale.

Biroul Vamal Centru a indicat că, în rezultatul efectuării controlului fizic și examinării actelor prezentate, s-a stabilit că marfa a fost eronat declarată, declarația vamală divizându-se în două articole: marfa de bază rămâne la art. 1 – 16 000 buc., art. 2 – mostre 40 buc., în urma căreia au apărut plăți suplimentare în mărime de 302,58 de lei, conform rubricii „pierdere venituri” din actul de inspecție aferent declarației vamale în detaliu nr. 8080 I 1431 din 26 ianuarie 2017.

Astfel, recurentul a menționat că cuverturile de pat din materiale textile, sintetice, netricotate, recroșetate modele diferite dimensiuni (mostre) – 40 buc., posedă caracteristici identice ca și marfa de bază - cuverturile de model C-1 1800x2000 – 16 000 buc. Acest criteriu de identificare luat în comun cu aspectul cantitativ, având în vedere că numărul mostrelor reprezintă o partidă comercială, a condiționat evaluarea mărfurilor definite ca mostre sub aceleași rigori ca și marfa de bază declarată. Prin urmare, atât cuverturile de pat de model -1 1800x2000 – 16 000 buc, cât și cuverturile (mostre) - 40 buc., reprezintă o marfă în sensul pct. 1 al art. 1 din Codul vamal.

La 11 septembrie 2018, în adresa intimă SRL „Vamgrup Broker” a fost expediată copia recursului declarat de Biroul Vamal Centru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul Vamal Centru, este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul Vamal Centru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs sunt similare celor indicate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în cea de apel, în privința cărora s-au expus deja instanțele ierarhic inferioare. Astfel, acestea se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biroul Vamal Centru, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Biroul Vamal Centru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh